

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 33538

гр. София, 14.10.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав, в
закрито заседание на 14.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

като разгледа дело номер **11411** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

С Определение №4185/22.04.2025 г., постановено по адм. д. №3418/2025 г. ВАС е върнал частната жалба на Н. В. В. срещу определение № 3583 от 03.02.2025 г. по адм. дело № 11411/2023 г. на АССГ на Административен съд - София-град за произнасяне по направеното в нея искане по чл. 161, ал. 1 АПК.

В частна жалба вх. №7379/26.03.2025 г., подадена от Н. В. В. срещу Определение №3583/03.02.2025 г., постановено по настоящото дело, частният жалбоподател е поискал да се възстанови срокът за изпълнение на дадените указания с Определение №26289/06.12.2024 г. В тази връзка твърди, че указанията на съда са били изпълнени на 29.01.2025 г., на която дата е изпратил на ел. поща на съда поисканата изрична молба с приложени документи по далото. Впоследствие обаче, на 31.01.2025 г. от електронно съобщение разбрал, че по независещи от него причини, обстоятелства и факти изпратените от него документи не са били доставени в съда. Поради тази причина на същата дата, 31.01.2025 г., отново е изпратил на ел. поща на АССГ предходно изпратеното ел. съобщение с приложените документи. Едновременно с това на същата дата, 31.01.2025 г. с изрична молба на хартиен носител до съда, изпратена по пощата, е изпратил заверено копие на всички предходно изпратени електронно подписани документи и на хартиен носител, заедно с необходимите информационни данни за неуспешно проведената електронна кореспонденция с АССГ, с искане да се вземат предвид при тяхното разглеждане. Впоследствие, след 5 неуспешни опита, на 14.02.2025 г. най-накрая е успял да изпрати въпросните документи на ел. поща на съда. Предвид това е поискал да бъде възстановен срокът за изпълнение на дадените му указания, които не е изпълнил поради независещи от него причини в дадения му срок, а след това.

Насрещната страна – Гл. архитект на СО, не е изразил становище по искането.

Настоящият съдебен състав, като прецени искането за възстановяване на срока за изпълнение на указанията, дадени с Определение №26289/06.12.2024 г., постановено по настоящото дело, във връзка с представените в тази насока доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Определение №11981/15.07.2024 г., постановено по настоящото дело, е отхвърлена молбата на Н. В. за изменение на Решение №3001/07.05.2024 г., постановено по настоящото дело, в частта му за разноските. Доколкото оспорващият не е намерен на посочения от него адрес за връчване на съобщението за постановеното определение, на същия е залепено уведомление по реда на чл.18а, ал.9 АПК на 20.08.2024 г. В указания в уведомлението срок лицето не се е явило в съда да получи съобщението, заедно с препис от определението, поради което то е прието за връчено на 28.08.2024 г. На 05.09.2024 г. оспорващият е депозирал частна жалба против Определение №11981/15.07.2024 г.

С Разпореждане №16960/16.09.2024 г. съдът е счел, че частната жалба не отговаря на изискванията на чл.212, ал.2 АПК, тъй като не е приподписана от адвокат. Освен това не е внесена и дължимата държавна такса от 30 лева. Предвид това частната жалба е оставена без движение, като на частния жалбоподател е указано да отстрани допуснатите нередовности при подаването ѝ, като представи приподписана от адвокат частна жалба и внесе по сметка на ВАС държавна такса от 30 лева и представи вносната бележка в съда по делото. За това разпореждане В. е уведомен на 30.09.2024 г. С изпратена по пощата на 07.10.2024 г. молба частният жалбоподател е поискал освобождаване от поисканата държавна такса и предоставяне на правна помощ. Тъй като с молбата не са представени доказателства, установяващи липсата на финансови средства, с Разпореждане №19390/09.10.2024 г. съдът му е указал да представи такива, конкретно изброени. Уведомен за това разпореждане по реда на чл.18а, ал.9 АПК на 26.11.2024 г., с изпратена по пощата на 02.12.2024 г. молба В. е представил декларация за материално и гражданско състояние, ведно със съответни доказателства.

С Определение №26289/06.12.2024 г. съдът е счел, че частният жалбоподател не е доказал липсата на средства за внасяне на държавна такса, поради което е отхвърлил исканията му за освобождаване от внасяне на такава, както и за предоставяне на правна помощ. Със същото определение отново е указал на частния жалбоподател да отстрани нередовностите на частната жалба вх. №25935/05.09.2024 г. Изрично му е указано, че при неизпълнение в срок частната жалба ще бъде върната. За това определение В. е уведомен на 23.01.2025 г. по реда на чл.18а, ал.9 АПК. Доколкото в дадения му от съда срок, от 24.01.2025 г. до 30.01.2025 г. и след това до 03.02.2025 г. не е постъпила жалба срещу Определение №26289/06.12.2024 г. и указанията на съда не са изпълнени, с Определение №3583/03.02.2025 г. на основание чл.236, вр. чл.213а, ал.1, изр. 2 АПК частна жалба вх. №25935/05.09.2024 г. е върната.

На 04.02.2025 г. е постъпила изпратена по пощата молба от В., в която е посочил, че на 29.01.2025 г. е изпратил на ел. поща на съда електронно подписани документи по делото, като на 31.01.2025 г. е разбрал, че същите не са своевременно доставени. Поради тази причина на 31.01.2025 г. отново ги е изпратил на ел. поща на съда. В подкрепа на твърденията си е посочил, че представя заверено копие от тях с необходимата информация за неуспешно проведената кореспонденция. Представена е молба, подписана с ел. подпис на 29.01.2025 г., адресирана до АССГ по настоящото дело, в която е посочено, че прилага приподписан от адвокат екземпляр от частна жалба, както и вносна бележка за внесена по сметка на ВАС държавна такса. Видно от приложената частна жалба, същата е електронно подписана от адв. Т. Р. от САК, която, видно от приложеното пълномощно, е упълномощена да представлява Н. В. по настоящото дело пред АССГ и ВАС. Приложена е и разписка за платена чрез Easy Pay държавна такса по сметка на ВАС. Н. В. е представил и доказателства – разпечатка от електронна поща, от които е видно, че на 29.01.2025 г. и на 31.01.2025 г. на ел. поща на съда са били изпратени в 4 прикачени файла разписка за внесена държавна такса, приподписана частна жалба и още два документа, които не могат да се идентифицират, както и съобщение, че доставянето не е извършено.

Доколкото съдът вече се е бил произнесъл с определение, с което връща частната жалба, тези доказателства не са преценявани. За Определение №3583/03.02.2025 г. В. е уведомен по реда на чл.18а, ал.9 АПК на 19.03.2025 г. На 26.03.2025 г. е депозирал частната си жалба, в която е направил и искането си за възстановяване на срокът за изпълнение на дадените указания с Определение №26289/06.12.2024 г.

Във връзка с твърденията на оспорващия, подкрепени с представените доказателства, че изпратения от него на 29.01.2025 г. до АССГ имейл не е получен, е изискана информация от съдебните администратори на АССГ и ВАС дали молбата от 29.01.2025 г. е изпращана и не е била получена. По направеното запитване до ВАС е отговорено, че причините за недоставянето биха могли да бъдат изключително разнородни, поради което не може да се даде категоричен отговор защо писмото не е било доставено.

При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Искането за възстановяване на срока за изпълнение на дадените указания с Определение №26289/06.12.2024 г., инкорпорирано в подадената частна жалба срещу Определение №3583/03.02.2025 г., е депозирано от надлежна страна и в предвидения в чл.161, ал.1 АПК 7-дневен срок от съобщението за връщане на жалбата, доколкото за определението В. е уведомен на 19.03.2025 г., а молбата е подадена на 26.03.2025 г. Предвид това същото е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, искането е неоснователно.

Както е прието и в определението за насрочване на делото, производството по възстановяване на срока за изпълнение на дадени от съда указания се развива по реда на чл.64 – чл.67 ГПК, вр. чл.144 АПК, които разпоредби уреждат условията и процедурата по възстановяване на изтекли срокове.

Разпоредбата на чл.64, ал.2 ГПК предвижда, че страната, която е пропуснала установения от закона или определения от съда срок, може да поиска неговото възстановяване, ако докаже, че пропускането се дължи на особени непредвидени обстоятелства, които не е могла да преодолее. Както е прието и в Определение № 1302 от 2.02.2021 г., постановено по адм. д. №1017/2021 г. на ВАС, законодателят не е дефинирал съдържанието на понятието "особени непредвидени обстоятелства" като е оставил на практиката, с оглед на конкретиката на всеки отделен случай, да ги определи въз основа на конкретните относими доказателства. Но това, което е безспорно, е че при преценката на конкретните сочени обстоятелства съдът следва да отчита факта, че те трябва да бъдат обстоятелства, които жалбоподателят не би могъл да предвиди дори и да е положил необходимите усилия и грижа. Това значи, че става въпрос за обстоятелства, които са извън обичайните, нормално очакваните и поради това са непредвидими. Наред с това те трябва да са възникнали внезапно, изненадващо, поради което страната не е в състояние да ги преодолее. Обстоятелствата трябва и да са особени, т. е. да са различни от обикновените, рутинните и да са ѝ попречили да изпълни в срок съответното процесуално действие.

В настоящия случай обаче Н. В. не твърди и не излага никакви доводи за него да са били налице такива обстоятелства, които да са го препятствали да изпълни дадените указания в определения от съда срок. Напротив, твърди и представя доказателства, че е изпълнил указанията на съда с изпращане на молба на 29.01.2024 г. на ел. поща на съда, като срокът за извършване на това процесуално действие е бил до 30.01.2024 г. Вярно е, че тази му молба не е достигнала до съда по неизвестни причини, което се установи от изисканата и изпратена справка от системните администратори на ВАС. Това обаче не е основание за възстановяване на срока за изпълнение на указанията, тъй като лицето не твърди и не доказва за него да са били налице непредвидени обстоятелства, които да са го възпрепятствали да изпрати молбата си с изпълнените указания.

Освен това разпоредбата на чл.62, ал.2, изр. първо ГПК предвижда, че срокът не се смята за пропуснат, когато изпращането на молбата е станало по пощата или в електронна форма. Преценка дали лицето е спазило срока за изпълнение на дадените указания обаче не може да се прави в производството по искане за възстановяване на срока, а следва да се извърши в производството по частната жалба срещу определението, с което частната жалба е върната. Именно в това производство ВАС е този, който ще прецени дали дадените от съда указания са изпълнени от страната в определения ѝ срок. Противното би означавало съдът да ревизира собственото си определение.

Предвид изложеното и доколкото в производството по искане за възстановяване на срок за изпълнение на дадени указания съдът следва да прецени само дали за лицето са били налице особени непредвидени обстоятелства, препятстващи го да изпълни дадените указания в срок, а в случая не се твърдят такива, то искането следва да бъде отхвърлено.

Водим от гореизложеното и на основание чл.66 ГПК, вр. чл.144 АПК Административен съд София-град, II отделение, 52 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на Н. В. В. от [населено място] за възстановяване на срока за изпълнение на дадените му указания с Определение №26289/06.12.2024 г., постановено по адм. д. №11411/2023 г. на АССГ.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщението на Н. В. В..

След влизане в сила на определението частната жалба вх. №7379/26.03.2025 г. от Н. В. В. от [населено място] срещу Определение №3583/03.02.2025 г., постановено по адм. д. №11411/2023 г. на АССГ, да се изпрати на ВАС за разглеждане.

СЪДИЯ: